

अथ त्रिसुपर्णसूक्तम्

हरिः ॐ ॥ शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्वयमा । शं
न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्रमः ॥ नमो ब्रह्मणे ।
नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्म
वदिष्यामि । ऋतं वदिष्यामि । सत्यं वदिष्यामि । तन्मामवतु ।
तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु वक्तारम् ॥ ॐ शान्तिः
शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः ॥

ब्रह्ममेतु माम् । मधुमेतु माम् । ब्रह्ममेव मधुमेतु माम् । यास्ते
सोम प्रजा वत्सोऽभि सो अहम् । दुःष्वमहन् दुरुष्पह । यास्ते
सोम प्राणाऽस्ताञ्जुहोमि ॥१॥

त्रिसुप॑र्णमया॑चितं ब्राह्म॑णाय॑ दद्यात् । ब्रह्म॑ह॒त्यां वा ए॒ते घ्न॑न्ति ।
ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रिसु॑प॒र्णं पठ॑न्ति । ते सोमं॑ प्राप्नु॑वन्ति । आ॒ स॒ह॒स्रात्
प॒ङ्क्तिं पुन॑न्ति । ॐ ॥२॥

ब्रह्म॑ मे॒धया॑ । मधु॑ मे॒धया॑ । ब्रह्म॑मे॒व मधु॑ मे॒धया॑ ॥१॥ अद्यानो॑
देव॑ स॒वितः॑ प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौभ॑गम् । परा॑ दुःष्व॒प्त्रियः॑ सुव॑ ॥२॥
विश्वा॑नि देव॑ स॒वितर्दु॑रि॒तानि॑ परा॑सुव । यद्भ॒द्रं तन्म॑ आसु॑व ॥३॥
मधु॑वाता॑ ऋ॒ताय॑ते मधु॑क्षर॑न्ति सिन्ध॑वः । माध्वी॑र्नः स॒न्त्वोष॑धीः
॥४॥ मधु॑ नक्त॑मु॒तोष॑सि मधु॑म॒त्पार्थि॑वः रजः॑ । मधु॑द्यौर॑स्तु नः
पि॒ता ॥५॥ मधु॑मान्नो वन॑स्पति॒र्मधु॑माः अस्तु॑ सूर्यः । माध्वी॑र्गावो
भव॑न्तु नः ॥६॥ य इ॒मं त्रिसु॑प॒र्णमया॑चितं ब्राह्म॑णाय॑ दद्यात् ।
भ्रू॒णह॒त्यां वा ए॒ते घ्न॑न्ति । ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रिसु॑प॒र्णं पठ॑न्ति । ते सोमं॑
प्राप्नु॑वन्ति । आ॒स॒ह॒स्रात्प॒ङ्क्तिं पुन॑न्ति । ॐ ॥७॥

ब्रह्म॑ मे॒धवा॑ । मधु॑ मे॒धवा॑ । ब्रह्म॑मे॒व मधु॑ मे॒धवा॑ ॥१॥ ब्रह्मा॑
दे॒वानां॑ प॒द्वीः क॑वीनामृषि॒र्विप्रा॑णां म॒हिषो॑ मृ॒गाणां॑ । श्ये॒नो
गृध्रा॑णाः स्व॒धि॒तिर्व॑नानाः सोमः॑ पु॒वित्र॑मत्येति॒ रेभन्॑ ॥२॥ ह॒सः
शुचि॑षद्वसु॒रन्तरि॑क्षसद्भोता॑ वेदि॒षदति॑थिर्दु॒रोण॑सत् । नृष॑द्वर॒सद्व॑त्-
सद्वयो॑म॒सदु॑ब्जा गो॒जा ऋ॑त॒जा अ॑द्रि॒जा ऋ॑तं बृ॒हत् ॥३॥ ऋ॑चे
त्वा॑ ऋ॒चे त्वा॑ समि॒त्स्त्रव॑न्ति स॒रितो॑ न धे॒नाः । अ॒न्तर्हृ॑दा मन॑सा

पूयमा॑नाः । घृ॒तस्य॑ धा॒रां अ॒भिचा॑कशीमि ॥४॥ हि॒र॒ण्ययो॑ वे॒त॒सो
मध्य॑ आ॒साम् । तस्मि॑न्त्सुप॒र्णो म॑धुकृ॒त् कु॑ला॒यी भ॑ज॒न्नास्ते॒ मधु॑
दे॒वता॑भ्यः । तस्या॑स॒ते हर॑यः स॒प्त ती॑रे स्व॒धां दु॒हा॑ना अ॒मृत॑स्य
धा॒रा॑म् ॥५॥ य इ॒दं त्रि॑सु॒प॒र्णम॑या॒चितं ब्रा॒ह्म॒णाय॑ दद्यात् । वी॒र॒ह॒त्यां
वा ए॒ते घ्न॑न्ति । ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रि॑सु॒प॒र्णं प॑ठ॒न्ति । ते सो॒मं प्राप्नु॑वन्ति ।
आ॒स॒ह॒स्रात् प॒ङ्क्तिं पु॑न॒न्ति । ॐ ॥६॥

ॐ शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नो॑ भव॒त्वर्य॑मा । शं न॒ इन्द्रो॑
बृ॒ह॒स्पतिः॑ । शं नो॑ विष्णु॒रुरु॑क्रमः । नमो॑ ब्रह्म॑णे । नम॑स्ते वा॒यो ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि । त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑वादिषम् ।
ऋ॒तम॑वादिषम् । स॒त्यम॑वादिषम् । तन्मा॑मा॒वीत् । तद्वृ॒त्ता॒रमा॑वीत् ।
आ॒वी॒न्माम् । आ॒वी॒द्वृ॒त्ता॒रम् ॥ ॐ स॒ह ना॑ववतु । स॒ह नौ॑ भुनक्तु ।
स॒ह वी॑र्यं॒ कर॑वावहै । ते॒ज॒स्वि ना॑वधीतमस्तु । मा वि॑द्विषावहै ॥
ॐ ज्ञान्तिः॑ ज्ञान्तिः॑ ज्ञान्तिः॑ ॥